

drog han til fjells åleine, og han sa ein gong nokre ord om desse turane sine:

— När jag kommer ut på morgonen, då är alt tyst. Snön ligger vit och orörd så långt ögat rækker. Jo, då är det vackert, må Ni tro! Allt är vitt och rent, och jag tycker det är som jag talar vid Gud fader själv!

Desse orda treng ikkje kommentar og forklaring. På ein enkel og vakker måte gir dei uttrykk for at fjellet og einsemda har ei forunderleg evne til å lokke fram det beste i mennesket. Fjellet kan gi dei største opplevingar — det som byen og tettgrendene ikkje kan gi — tid til omtanke og tid til å vera for seg sjølv.

«Trolltog» i Bymarka

J. Geelmuyden

ROAR TØNSETH

Hvis De har vært på Storerikvollen og lar tanken gå tilbake til den flotte beliggenheten denne hytta har, så vil De sikkert huske hvor godt den «ligger i terrenget». Nettopp denne lange, lave tømmerbygningen er det som markerer hele landskapets rolige linjer og det vide utsyn.

Husker De førsteinntrykket av Nedalshytta, der den ligger inni vakker bjørkeskog og med Nea i dovne slyng forbi? Den er en idyll og har mange trofaste venner.

Eller kanskje De har tatt turen opp til «Nordpå» i Haltdalen og sett hvordan denne hytta er «bygget sammen med bakken» — en dristig og morsom, men strålende løsning.

Selvfølgelig har De vært på Gjevilvasshytta og beundret den ypperlige kombinasjon av de to ærverdige, gamle bygninger: Sliperstugu fra Oppdal og Tingstua fra Meldal. Ja, De har sikkert beundret den kultur som kjennetegner dette bygg, både i form og farger.

Slik kunne vi ta alle våre hytter, og ved hver av dem finner vi et særpreg som er skapt av en bevisst vilje. Alt dette kan T. T. takke Roar Tønseth for. De skiftende styrer ønsket nye, større og bedre hytter — Roar Tønseth var den som formet dem, ga dem et personlig preg. At han har vært heldig er vi alle skjønt enige om. Derfor retter vi en oppriktig takk til ham også her i årboka fra det store VI ved

to av dem.

